

اثرگذاری دستاوردهای ورزشی بر اعتبار و رتبه‌بندی جهانی

محمد سعید کیانی^۱، لیلا نظری^۲

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرمانشاه دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه، ایران.
۲. دانشجوی دکتری، مدیریت ورزشی دانشگاه کردستان، سنندج، ایران.

اطلاعات مقاله

چکیده

اعتبار و جایگاه جهانی، پدیده فراگیری است که در سطح دیپلماتیک، جزء مؤلفه‌های مهم ارتباطی میان کشورها و ملت‌ها به شمار می‌آید و به همین سبب مهم است که بدانیم، ایران به عنوان کشوری قدرتمند در عرصه رتبه جهانی، در این حوزه در چه وضعیتی قرار دارد؛ بر این اساس هدف از این پژوهش بررسی اثرگذاری دستاوردهای ورزشی بر اعتبار و رتبه‌بندی جهانی در کشور ایران می‌باشد.

روش کار پژوهش به صورت کیفی، روش جمع‌آوری داده‌ها از طریق مصاحبه‌های عمیق با ۲۳ نفر از خبرگان آگاه به موضوع به صورت گلوله‌برفی و تا اشباع نظری ادامه داشت. برای محاسبه پایایی مصاحبه‌های انجام شده از روش توافق درون‌موضوعی استفاده شد که نشان از پایایی بالا در کدگذاری‌ها بود.

نتایج پژوهش نشان داد که عوامل مالی و اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، مدیریتی، تخصص‌گرایی، توسعه قدرت هوشمندانه، سیاسی، برگزاری رویدادهای ورزشی، زیرساخت‌ها از جمله ابعاد شناسایی شده و تأثیرگذار بر توسعه و اعتبار ایران در میادین بین‌المللی می‌باشد. تقویت ورزش کشور، باعث بهبود وضعیت اقتصادی، توسعه قدرت و کسب کرسی‌های بین‌المللی ورزشی، میزبانی رویدادهای مهم، برندسازی بین‌المللی را برای ورزش کشورمان به همراه خواهد داشت.

با توجه به نتایج می‌توان گفت به منظور کسب اعتبار بین‌المللی از طریق موفقیت در رویدادهای ورزشی اقداماتی از جمله؛ میزبانی در ورزش‌های سرآمد و برتر و همچنین میزبانی از کشورهای با مراودات سیاسی کمتر، اعتمادسازی و تسهیل روند کسب کرسی‌های بین‌المللی با حضور موفق ورزشکاران و مربیان در جهان، که در نهایت باعث تقویت ورزش کشور، بهبود صلح و دوستی در داخل و خارج، بهبود وضعیت اقتصادی، توسعه قدرت هوشمندانه، بهبود وضعیت فرهنگی می‌شود.

دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۵/۲۶

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۸/۰۱

کلیدواژگان:

مدیریت ورزشی،
ورزش قهرمانی،
جایگاه بین‌المللی،
اقتصاد،
فرهنگی

نویسنده مسئول:

محمد سعید کیانی

پست الکترونیکی:

mohammadsaeidkiani@gmail.com

The influence of sports achievements on global prestige and ranking

Mohammad saeid Kiani¹, Leila Nazari²

۱. PhD student, Department of Sports Management, Kermanshah Branch, Islamic Azad University of Kermanshah, Iran.
۲. PhD student, Kurdistan University Sports Management, Sanandaj, Iran.

Abstract:

Global prestige and standing is a comprehensive phenomenon that is considered as one of the important components of communication between countries and nations at the diplomatic level, and for this reason it is important to know Iran's status as a powerful country in the field of world ranking in this field; Based on this, the aim of this research is to investigate the effect of sports achievements on the reputation and global ranking in Iran.

The research methodology was qualitative, the data collection method continued through in-depth interviews with 23 knowledgeable experts in the form of a snowball until theoretical saturation. To calculate the reliability of the conducted interviews, the within-subject agreement method was used, which showed high reliability in coding.

The results of the research showed that the financial and economic, social, cultural, managerial, specialization, development of intelligent, political power, holding sports events, infrastructure, among other dimensions, were identified and influenced the development and reputation of Iran in the fields It is international. Strengthening the country's sports will improve the economic situation, develop power and win international sports seats, host important events, and bring international branding to our country's sports.

According to the results, it can be said that in order to gain international recognition through success in sports events, measures such as; Hosting top and top sports as well as hosting countries with less political relations, building trust and facilitating the process of obtaining international seats with the successful presence of athletes and coaches in the world, which ultimately strengthens the country's sports, improves peace and friendship at home and abroad, improves The economic situation, the development of intelligent power, the improvement of the cultural situation.

Keyword: Sports management, championship sports, international status, economy, culture.

مقدمه

در دنیای مدرن، ورزش به عنوان یک پدیده فرهنگی و اجتماعی، نقشی کلیدی در تعریف هویت ملی و بین‌المللی کشورها ایفا می‌کند. این امر برای کشوری مانند ایران که در تلاش است تا جایگاه خود را در عرصه جهانی تثبیت و تقویت کند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. دستاوردهای ورزشی، به ویژه در میادین بین‌المللی، می‌توانند به عنوان نماد قدرت و پیشرفت یک ملت عمل کنند و تصویری مثبت از آن کشور را در سطح جهانی منعکس سازند. موفقیت‌های ورزشی ایران، از جمله در رشته‌هایی مانند کشتی، وزنه‌برداری و تکواندو، نه تنها باعث افتخار ملی شده‌اند، بلکه به عنوان ابزاری برای دیپلماسی ورزشی عمل کرده و راهی برای ایجاد ارتباطات مثبت با جامعه جهانی فراهم آورده‌اند. این دستاوردها که در سطح بالایی از تعهد و تخصص حاصل شده‌اند، نشان‌دهنده توانایی‌های بالقوه ایران در عرصه‌های مختلف است و می‌توانند به عنوان محرکی برای توسعه و پیشرفت در سایر زمینه‌ها نیز عمل کنند. ما از یک سو به تحلیل نقش ورزش در تقویت هویت ملی و از سوی دیگر به ارزیابی تأثیر آن بر روابط دیپلماتیک و تصویر ایران در عرصه جهانی می‌نگریم. همچنین، به بررسی نحوه استفاده از دستاوردهای ورزشی به عنوان ابزاری برای ترویج فرهنگ و ارزش‌های ایرانی و نیز به عنوان عاملی برای تحریک توسعه اقتصادی و اجتماعی می‌پردازیم. ورزش، پدیده‌ای جهانی و یکی از صنایع بزرگ و مهم در دنیاست؛ به طوری که ۵/۲ درصد تجارت بین‌المللی را به خود اختصاص داده است (احمد پور و همکاران، ۲۰۱۶). اهمیت ورزش در دنیای کنونی بر هیچ‌کس پوشیده نیست، رابطه آن با مقولاتی همچون توسعه پایدار، توسعه اقتصادی، توسعه اجتماعی، صلح، مشارکت، محیط زیست و... اثرات ژرفی را بر وضعیت جوامع معاصر بر جای نهاده است. در بسیاری از بیانیه‌ها و منشورهای بین‌المللی مانند منشور المپیک، منشور بین‌المللی تربیت و ورزش، مجمع عمومی سازمان ملل متحد به ورزش به عنوان یک حق عمومی و انسانی که به طور فزاینده‌ای باعث توسعه می‌گردد تأکید گردیده است (احمد پور و همکاران، ۲۰۱۶).

ورزش در قرن معاصر با نفوذ در عمق نهادهای اجتماعی گوناگون از خانواده، مدرسه، شهرداری و بخش‌های خصوصی و قلب رسانه‌های بزرگ و همگانی تبدیل به یکی از بزرگ‌ترین پدیده‌های اجتماعی است. از این روست که دولت‌ها توجه ویژه‌ای را به ورزش معطوف کردند و از نقش و جایگاه آن در راستای توسعه به خوبی استفاده می‌کردند. عصر حاضر عصر تغییرات و دگرگونی هاست. در هر عصری زندگی بشر تا این حد ناپایدار و دست خوش تحولات پی‌درپی نبوده است (بخشی‌چناری و همکاران، ۲۰۱۹). تأثیر متقابل ورزش بر هویت ملی، اعتبار و اعتبار بین‌المللی به عنوان یکی از مسائل اجتماعی-سیاسی مهم، اگرچه جزء مقوله‌های جدیدی است که صاحب‌نظران حوزه ورزش، علوم اجتماعی و علوم سیاسی چندان به آن نپرداخته‌اند، اما با این حال در سال‌های گذشته مورد توجه بسیاری از اندیشمندان این سه حوزه قرار گرفته و مطالعات در مورد آن رو به افزایش است. جهانی‌شدن نیرویی است که با سرعت تحولات اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی را به پیش می‌برد (بخشی‌چناری و همکاران، ۲۰۱۹). یکی از منابع قدرت نرم کشورها ورزش است که دهه‌هاست ارتباط نزدیکی با سیاست پیدا کرده و به یک موضوع روابط بین‌المللی تبدیل شده است. کارکردهای بین‌المللی ورزش، به

منزله یک منبع قدرت نرم آن را به ابزاری برای سیاست خارجی و کسب جایگاه بین‌المللی تبدیل کرده به طوری که کشورها سعی دارند از ورزش (به‌ویژه ورزش‌هایی که جنبه بین‌المللی دارند و نیز رویدادهای بزرگ ورزشی بین‌المللی همچون بازی‌های المپیک و جام جهانی فوتبال) برای اهداف گسترده خود در خصوص کسب قدرت، ثروت و افزایش منزلت بین‌المللی استفاده کنند (کاسترو، ۲۰۲۳). همچنین ورزش و رویدادهای ورزشی و البته موفقیت چشمگیر در این رویدادها، یکی از عناصری است که هم می‌تواند بر شکل‌گیری هویت ملی و منزلت بین‌المللی موثر باشد و هم از آن تأثیر پذیرد و با ظرفیت نمادینی که دارد می‌تواند ملتی کوچک (سرزمینی، تاریخی و ...) را بزرگ و پر اهمیت جلوه داده و غرور و اعتبار بین‌المللی آن را ارتقا دهد (کوالتر، ۲۰۱۰). در پژوهشی با عنوان نقش دیپلماسی ورزشی در سیاست خارجی ایران به این نتایج دست یافتند که معرفی فرهنگ غنی و متمدن ایران، معرفی جاذبه‌های گردشگری کشور و در ادامه آن جذب جهانگردان و ایجاد زمینه بهتر برای گفتگو بین اقوام و ملل مختلف، مواجه شدن با مقاومت کمتر در جوامع و کشورهای مقصد در مذاکرات سیاسی، احتمال کاهش درگیری نظامی میان کشورها و کاهش اهمیت مسائل نظامی، عاری بودن دیپلماسی ورزشی از لحن خصمانه در کنار جذابیت بیشتر این نوع دیپلماسی نسبت به سایر دیپلماسی‌ها از مهمترین نقش‌های دیپلماسی ورزشی در سیاست خارجی ایران بود (دی سن آجینو و همکاران، ۲۰۱۵).

شریعتی و ناظمی (۱۳۹۶: ۵۴) در پژوهشی با عنوان طراحی مفاهیم فرهنگ صلح‌ساز ورزش در توسعه روابط بین‌الملل (مطالعه موردی ویو «جهان عاری از خشونت و افراطی‌گری» ریاست جمهوری ایران) به این نتیجه رسیدند که از میان پدیده‌های مختلف، ورزش به عنوان یکی از مصادیق بارز صلح‌جویی در هزاره سوم توانسته است جایگاه ویژه‌ای در میان برنامه‌های صلح‌جویانی کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته (برزیل، چین، روسیه، هند و آفریقای جنوبی) ایفا کرده و این کشورها از ورزش به‌عنوان اهرم و ابزاری برای بیان خواسته‌های خود از جامعه جهانی استفاده کرده‌اند. در تحقیقی که توسط شریعتی و گودرزی (۱۳۹۴) با عنوان مدل‌سازی ساختاری مؤلفه‌های دیپلماسی ورزشی در توسعه روابط بین‌الملل ایران به این نتیجه رسیدند که برندینگ و اعتبار بین‌المللی؛ توسعه فرهنگی، سیاسی، اقتصادی؛ مبارزه با انزوا و تحریم، برون‌رفت از بعد تاریک، صلح و دوستی و توسعه قدرت هوشمندانه از مؤلفه‌های مهم دیپلماسی ورزشی کشورمان می‌باشد (التیامی نیا و محمدی، ۲۰۱۴). مین و چویی (۲۰۲۴) در پژوهش خود با عنوان همکاری‌های ورزشی بین دو کره و نقش بیش از اندازه سیاست در ورزش کره جنوبی به این نتیجه رسیدند که استفاده از ورزش به عنوان ابزاری دیپلماتیک بین کشورهای کره شمالی و کره جنوبی در حال گسترش است و از اوایل دهه ۱۹۶۰ به بعد، مبادلات ورزشی بین دو کره، بیشتر به یک عامل اجتماعی برای همکاری‌های سیاسی شبیه بوده است. بابایی و همکاران (۲۰۱۴) در پژوهشی با عنوان تبدیل شدن دیپلماسی ورزشی به خروجی‌های دیپلماتیک؛ با ارائه یک مدل دیپلماسی ورزشی به این نتایج دست یافتند که اگر منابع دیپلماسی ورزشی هدفمند، خلاقانه و صحیح انتخاب شوند و این منابع متناسب با استراتژی‌های سیاسی هر کشور (ایالت) باشد خروجی‌های آن می‌تواند هم‌راستای خروجی‌های دیپلماتیک مدنظر اهداف سیاسی هر کشور باشد.

بابایی و همکاران (۲۰۱۴) با مروری بر پژوهش‌های گذشته می‌توان دریافت که با وجود ارتباط متقابل و نزدیک سیاست با ورزش، کمتر پژوهشی به جایگاه موفقیت‌های ورزشی بر کسب اعتبار و اعتبار بین‌المللی کشورها پرداخته است. از طرفی ایران به عنوان کشوری تأثیرگذار در توسعه تعاملات منطقه‌ای و بین‌المللی و همچنین به لحاظ حکومتی، به‌عنوان یگانه حکومت مردم‌سالاری دینی در جهان، از حیث استقلال سیاسی می‌درخشد و این موضوع که حکایت از عدم تعهد واقعی به قدرتهای بیگانه دارد، موقعیت ایران را در منطقه و جهان حائز اهمیت روزافزون نموده است. اکنون ایران بازیگری مهم در پهنه منطقه است که در معادلات جهانی نمی‌توان نقش مهم آن را نادیده گرفت. مطمئناً ایران در تاریخ دیپلماسی طولانی خود با مشکلات زیادی روبه‌رو بوده است. در دوره پس از انقلاب و به‌ویژه در سال‌های نخست پیروزی انقلاب اسلامی، سیاست خارجی ایران به تحریک، آشوبگری، خرابکاری، گروگان‌گیری و تروریسم از طرف غرب متهم می‌شد. حال با توجه به مطالب فوق و با توجه به نقش بی‌بدیل ورزش و رویدادهای ورزشی از یک سو و نقش کلیدی کشورمان در منطقه و جهان، ایران می‌تواند از ورزش و البته موفقیت‌های به‌دست آمده از آن به عنوان ابزاری به نسبت کم هزینه‌تر و در عین حال جذاب‌تر در تحقق اهداف و منافع بین‌المللی و همچنین بالا بردن اعتبار بین‌المللی خود در منطقه و جهان استفاده نماید. لذا با توجه به کمبود پژوهش‌های مرتبط در این زمینه در داخل کشور، پژوهش حاضر سعی دارد تا به‌طور ویژه به جایگاه موفقیت‌های ورزشی بر کسب اعتبار و اعتبار بین‌المللی ایران بپردازد.

روش‌شناسی:

روش پژوهش حاضر از نوع کیفی است که با روش گراند تئوری انجام شد. پژوهش کیفی فرآیند پیچیده‌ای است که انجام آن مستلزم صرف وقت نسبتاً طولانی است و داده‌ها به روش استنباط استقرایی تحلیل می‌شوند. با توجه به نبود مطالعه آکادمیک که به تدوین الگوی جایگاه موفقیت‌های ورزشی بر کسب اعتبار بین‌المللی پرداخته باشد، این راهبرد مناسب شناخته شد. جامعه آماری پژوهش کلیه مدیران و متخصصان صاحب‌نظر و آگاه در ارتباط با موضوع سیاست و ورزش و مدیران ورزشی می‌باشد که از این مجموعه تا جایی که نسبت به موضوع پژوهش اشباع نظری حاصل شد مصاحبه ادامه یافت. بنابراین در این بخش با ۲۳ نفر از متخصصین مصاحبه انجام شد. بنابراین در مرحله مصاحبه از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. در این پژوهش برای بررسی روایی، یافته‌های پژوهش را برای مشارکت‌کنندگان ارائه و متن نظریه توسط آنها مطالعه و نقطه نظرات آنها اعمال شده است. در ضمن چند نمونه از سؤالاتی که ابتدای مصاحبه پرسش شده، ارائه شده است:

۱. چگونه دستاوردهای ورزشی یک کشور می‌توانند بر رتبه‌بندی جهانی آن در سطح بین‌المللی تأثیر بگذارند؟
۲. چه عواملی در موفقیت‌های ورزشی به عنوان معیار اعتبار جهانی یک کشور در نظر گرفته می‌شوند؟
۳. نقش رسانه‌ها و پوشش جهانی دستاوردهای ورزشی در بهبود تصویر کشور چیست؟
۴. چگونه دولت‌ها و سیاست‌گذاران از موفقیت‌های ورزشی برای افزایش اعتبار بین‌المللی بهره‌برداری می‌کنند؟

۵. آیا تفاوتی بین اثرگذاری دستاوردهای ورزشی در رشته‌های مختلف بر رتبه‌بندی جهانی کشورها وجود دارد؟
۶. چه نوع دستاوردهای ورزشی (مدال‌های المپیک، قهرمانی‌های جهانی و ...) بیشترین تأثیر را بر اعتبار جهانی کشورها دارند؟
۷. چگونه دستاوردهای ورزشی بر سایر جنبه‌های اجتماعی، اقتصادی و دیپلماتیک یک کشور در سطح جهانی اثر می‌گذارند؟
۸. نظر ورزشکاران و مدیران ورزشی در مورد اهمیت موفقیت‌های بین‌المللی در ارتقای اعتبار کشورشان چیست؟
۹. چه اقداماتی از سوی دولت‌ها و نهادهای ورزشی برای بهبود رتبه‌بندی جهانی از طریق دستاوردهای ورزشی پیشنهاد می‌شود؟

یافته‌های پژوهش :

در توصیف تحلیلی نمونه پژوهش، تعداد ۱۷ نفر از اساتید نخبه دانشگاه و اعضای هیأت علمی در رشته‌های مدیریت ورزشی، علوم سیاسی، روابط بین‌الملل و مدیریت استراتژیک و ۶ نفر از مدیران عالی ورزشی کشور در سطح مدیرکل و معاون مدیرکل وزارت ورزش و جوانان ایران هستند. در جدول زیر به تفکیک و توصیف نمونه پژوهش پرداخته شده است.

جدول شماره ۱- توصیف مصاحبه‌شوندگان پژوهش

سمت صاحب‌نظران	تعداد	تعداد مصاحبه	توضیحات
اساتید دانشگاه‌های ایران	۱۷	۱۷	رشته مدیریت ورزشی، علوم سیاسی و روابط بین‌الملل
وزیر سابق ورزش	۱	۱	در سطح: مدیرکل روابط بین‌الملل
مدیران میانی ورزش کشور	۵	۵	در سطح: معاون مدیرکل روابط بین‌الملل

در کدگذاری باز و محوری، مدل پارادایمی ارائه الگوی جایگاه موفقیت‌های بین‌المللی ورزشی بر کسب اعتبار و توسعه داده شد؛ مطابق با رویکرد استراوس و کوربین (۱۹۹۲) کدگذاری انتخابی، نتایج گام‌های قبلی به کار برده شد، مقوله اصلی انتخاب شد و به شکلی نظام‌مند به سایر مقوله‌ها ارتباط داده شد؛ اعتبار بررسی و مقوله‌هایی که نیاز به تصفیه و توسعه بیشتر داشتند، توسعه داده شدند. این کار بر اساس الگوی شناسایی شده بین مقوله‌های اصلی و فرعی در کدگذاری باز و محوری آغاز شد. نتایج کدگذاری باز و انتخابی در جداول ۲ و ۳ قابل مشاهده است.

جدول شماره ۲- نتایج کدگذاری باز

بخش های متنی (مفاهیم استخراج شده از مصاحبه یا متنی)	کدهای باز(مفاهیم اولیه استخراج شده)	یادداشت یا توضیحات
دستاوردهای ورزشی باعث افزایش اعتبار بین المللی کشورها می شود.	افزایش اعتبار بین المللی	مرتبط با تصویر جهانی و شهرت کشور در عرصه بین الملل
مدال های المپیک نمادی از قدرت و برتری کشور در سطح جهانی هستند	مدال های المپیک به عنوان شاخص قدرت	شاخصی برای سنجش موفقیت ورزشی در رقابت های بزرگ
پوشش رسانه های بین المللی از موفقیت های ورزشی کشورها تاثیر زیادی بر دیدگاه عمومی جهانی دارد.	تاثیر رسانه های بین المللی	شاخصی برای سنجش موفقیت ورزشی در رقابت های بزرگ
موفقیت های ورزشی به جذب اسپانسرها و سرمایه گذاران کمک می کند.	جذب حمایت مالی و اسپانسر	تاثیر موفقیت های ورزشی بر سرمایه گذاری و منابع مالی
کشورهایی که در ورزش موفق هستند، به طور مستقیم در سیاست های جهانی تأثیرگذار می شوند.	تاثیر موفقیت ورزشی بر سیاست های جهانی	دیپلماسی ورزشی و نفوذ سیاسی بین المللی
ارتقاء جایگاه کشور در رتبه بندی جهانی با پیروزی در رقابت های بین المللی امکان پذیر است.	ارتقاء رتبه بندی جهانی	مرتبط با اعتبارسنجی و جایگاه بین المللی
سرمایه گذاری دولت در زیرساخت های ورزشی به موفقیت های جهانی کمک می کند.	نقش دولت در سرمایه گذاری ورزشی	سیاست گذاری های دولتی در توسعه ورزش
موفقیت ورزشی باعث جذب گردشگران ورزشی و بهبود شرایط اقتصادی کشور می شود.	تاثیر موفقیت ورزشی بر گردشگری و اقتصاد	تاثیر ورزش بر اقتصاد و صنعت گردشگری

جدول ۳. نتایج کدگذاری انتخابی و محوری

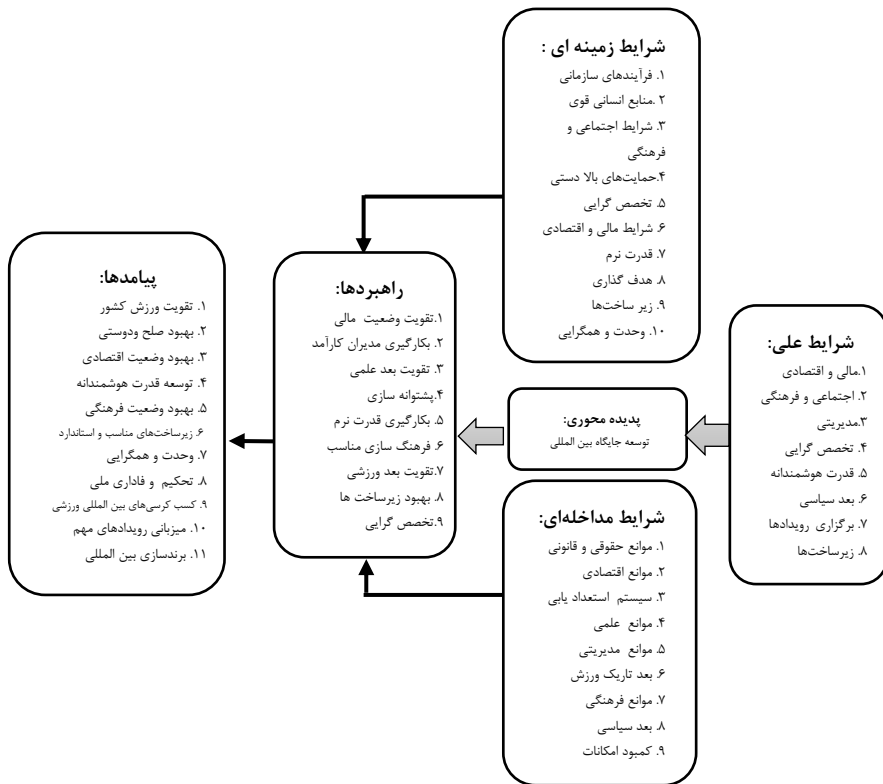
کد انتخابی	کد محوری
شرایط علی	جنبه اجتماعی و فرهنگی، توسعه قدرت هوشمندان، برگزاری رویدادهای ورزشی، بعد سیاسی، بعد مالی و اقتصادی، بعد مدیریتی، بعد تخصص گرایی، زیرساخت ها (سخت افزاری)
شرایط زمینه ای	توانمندی نیروی انسانی، رویه های سازمانی، وضعیت مالی و اقتصادی، اوضاع اجتماعی و فرهنگی، پشتیبانی های سطح بالا، مهارت محوری، تعیین هدف، نفوذ نرم، اتحاد و همسویی، زیرساخت ها
شرایط مداخله گر	موانع حقوقی و قانونی ورزش، مشکلات اقتصادی، نظام کشف استعداد، موانع علمی، مشکلات مدیریتی، جنبه های منفی ورزش، موانع فرهنگی، کمبود تسهیلات، جنبه های سیاسی
راهبردها	تقویت وضعیت اقتصادی و مالی، استخدام مدیران ماهر، تقویت بعد علمی، پشتیبانی از برنامه ها، بهره گیری از نرمی قدرت، فرهنگ سازی مناسب، تقویت بعد ورزشی، بهبود زیرساخت ها، تخصص گرایی

پیامدها

تقویت ورزش ملی، ارتقاء صلح و دوستی در داخل و خارج، بهبود وضعیت اقتصادی، توسعه هوش ملی، بهبود وضعیت فرهنگی، ایجاد زیرساخت‌های مناسب و استاندارد، اتحاد و هماهنگی، تقویت وفاداری به ارزش‌های ملی، کسب جایگاه‌های بین‌المللی ورزشی، میزبانی رویدادهای بزرگ، ترویج برند بین‌المللی

همانگونه که نتایج جدول بالا نشان داد، مقوله‌های شناسایی شده در این پژوهش، هرکدام دارای زیر متغیرهای مختص به خود هستند. که شامل موارد زیر هستند:

شرایط علی، شرایط محوری، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها مشخص شد که هرکدام دارای زیرمتغیرهای مختص به خود هستند. تعداد کدهای به‌دست‌آمده در مرحله کدگذاری باز، ۶۱۷ مورد است که از این بین، ۴۷ کد در مرحله کدگذاری محوری انتخاب گردید که در نهایت در ۵ زیر مجموعه کدگذاری انتخابی در روش گراند تئوری استراوس و کوربین قرار گرفتند. شکل ۱ مدل جایگاه موفقیت‌های بین‌المللی ورزشی را نشان می‌دهد که برگرفته از داده‌های حاصل از کدگذاری به روش گراند تئوری می‌باشند.

شکل ۱: مدل نقش موفقیت‌های بین‌المللی ورزشی بر کسب اعتبار و پرستیژ بین‌المللی

بحث و نتیجه‌گیری:

تغییرات در صحنه جهانی و ظهور نهادهای غیردولتی باعث تغییراتی در روش‌های عملکرد آنان شده است. اکنون دولت‌ها از رویدادهای ورزشی به عنوان یک فرصت برای برقراری ارتباط با مخاطبان عمومی و دستیابی به اهداف سیاسی خود استفاده می‌کنند. ایران به عنوان یکی از کشورهایی با نفوذ نرم در منطقه و جهان، قدرت زیادی در جذب و تأثیرگذاری بر مخاطبان جهانی دارد. تحقیقات نشان می‌دهد که عوامل مختلفی از جمله مالی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، مدیریتی، تخصصی، توسعه هوشمند، سیاسی و برگزاری رویدادهای ورزشی، به توسعه اعتبار ایران در سطح بین‌المللی کمک می‌کنند. بر اساس این یافته باید چنین ابعدی تقویت گردد تا کسب موفقیت در میادین ورزشی بین‌المللی منجر به توسعه اعتبار بین‌المللی جمهوری اسلامی در منطقه و جهان گردد که این نتیجه با نتایج پژوهش (راسخ و همکاران ۱۳۹۶: ۹۷)، که در پژوهش خود به نقش ورزش در پیش‌برد سیاست‌های فرهنگی - اجتماعی ایران پرداخته بودند و در نتایج خود پیشنهادها و اقداماتی را در زمینه تحقق اهداف دیپلماسی ورزشی از طریق میزبانی رویدادهای بین‌المللی (با توسعه زیرساخت‌ها)، اعزام مربیان و ورزشکاران با حضور در رویدادهای بین‌المللی، استفاده از ستارگان و نخبگان ورزشی و عضویت هدفمند در مجامع بین‌المللی ارائه می‌دهند. همچنین نتایج پژوهش نشان داد که موانع حقوقی و قانونی ورزش، موانع اقتصادی، سیستم استعدادیابی، موانع علمی، موانع مدیریتی، بعد تاریک ورزش، موانع فرهنگی، بعد سیاسی، کمبود امکانات از شرایط مداخله‌گر توسعه اعتبار بین‌المللی ایران در منطقه و جهان بود. که این قسمت از نتایج با نتایج پژوهش (راسخ و همکاران ۱۳۹۶: ۹۶) و نتیجه پژوهش (بخشی چناری و همکاران، ۲۰۱۹).

با عنوان شناسایی و اولویت‌بندی موانع توسعه دیپلماسی ورزشی در سیاست خارجی ایران که به این نتیجه دست یافته بودند که بی‌توجهی وزارت ورزش و وزارت خارجه نسبت به مسائل بین‌المللی ورزشی، نبود سیاست‌گذاری و برنامه‌های فاقد رویکرد دیپلماسی ورزشی، نبود نیروی انسانی متخصص از جمله موانع توسعه دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران است همخوان بود (کوبیرسکی ام. ام. و همکاران ۲۰۱۷) و (مگوایرجی و همکاران ۲۰۱۴). با توجه به نتایج این قسمت از پژوهش می‌توان بیان کرد که کسب، حفظ و ارتقای اعتبار بین‌المللی از جمله مؤلفه‌های اصلی منافع ملی کشورها از ایران است و هر دولتی بتواند در زمینه‌های مختلف نظیر جلب احترام دیگر دولت‌ها، داشتن سطح توسعه‌ی مطلوب، داشتن روابط خوب و برابر با دیگر دولت‌ها، برخورداری از توان نمایش استقلال و دفاع از خود و رفع تهدیدات خارجی، قرار گرفتن در میان کشورهای موفق و کامیاب، دسترسی به فناوری‌های پیشرفته، برخورداری از توانمندی‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و نظامی و دیگر موارد خود را خوب نشان دهد، بدون تردید بر اعتبار کشور خواهد افزود؛ از این رو ایران می‌تواند با تقویت دیپلماسی ورزشی خود، از این ابزار ارزشمند به اعتبار و افزایش بین‌المللی خود بیفزاید. نتایج نهایی پژوهش نشان داد که تقویت وضعیت مالی و اقتصادی، بکارگیری مدیران کارآمد، تقویت بعد علمی، پشتیبان‌سازی، به‌کارگیری قدرت نرم، فرهنگ‌سازی مناسب، تقویت بعد ورزشی، بهبود زیرساخت‌ها، تخصص‌گرایی از جمله راهبردهای کسب اعتبار و اعتبار بین‌المللی ایران در منطقه و جهان بود

که این قسمت از نتایج با نتایج پژوهش (زارع و همکاران، ۲۰۲۴) با عنوان تحلیل محتوای مطالعات دیپلماسی ورزشی در ایران به این نتیجه دست یافت که افزایش برند ملی، تقویت و همبستگی هویت ملی، شکل‌دهی مثبت به افکار عمومی و ... را از مهم‌ترین راهبردها و راهکارهای توسعه دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی می‌دانستند و همچنین نتایج پژوهش (کابیریسکی و همکاران ۲۰۱۷) که در پژوهش خود با عنوان دیپلماسی ورزشی در کشور نروژ به این نتیجه دست یافت که رویدادهای ورزشی موفقیت‌آمیز می‌تواند نقشی تأثیرگذار و کمکی در برند ملی و معرفی هویت ملی این کشور داشته باشد و نتایج پژوهش (پیکمن و همکاران ۲۰۱۴) با عنوان ورزش بین‌الملل و بعد دیپلماسی عمومی که نشان‌دهنده افزایش تبادلات بین کشورها از طریق رویدادهای ورزشی است، همسو و همخوان بود. کاسترو (۲۰۲۳) (هالیپان بی و همکاران ۲۰۱۲، مرکل یو ۲۰۰۸) در تفسیر این قسمت از نتایج می‌توان اذعان داشت که به طور کلی بر اساس عوامل به دست آمده در این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که حل مسائل و مشکلات مرتبط با موفقیت‌های ورزشی، نیازمند طی کردن فرآیندهای تصمیم‌گیری دشوار و طولانی‌ست که در دست گروه‌های مختلف و ناهمگونی از ذینفعان قرار دارد.

علاوه بر این، پیچیدگی‌های خاص سیاسی مربوط به حکومت‌داری، مسائل جامعه‌شناختی و مدیریت باعث شده که پیشرفت در بسیاری از رشته‌های ورزشی در کشور ما مانند فوتبال نتوانند همگام با روندهای بین‌المللی در کشورهای قدرتمند در حوزه ورزش و سیاست به پیش روند. در این میان، وابستگی بیش از حد ورزش ما به دولت و وجود مشکلات ساختاری، حل مسئله را نیازمند همکاری بین‌قوا و نیز متولیان حوزه‌های مختلف اجرایی کشور ساخته است. از طرف دیگر، می‌توان گفت که ورزش و رویدادهای ورزشی و البته موفقیت‌های چشمگیر در آن‌ها اغلب به منظور ابزاری برای دیپلماسی، ایدئولوژی، ملت‌سازی، توسعه صلح و دوستی و دسترسی به عرصه بین‌الملل و کسب منافع سیاسی، تجاری، اقتصادی و ... مطرح می‌شود. از سوی دیگر، استفاده از بازیکنان و مربیان مشهور در عرصه بین‌المللی، موضوعی است که می‌تواند برای رفع معضلات و مشکلات با دیگر کشورها مورد استفاده قرار گیرد. بر اساس نتایج، ورزش و رویدادهای ورزشی با پتانسیل‌هایی که دارد، می‌تواند دستیابی به اهداف عرصه بین‌المللی، اقتصادی برای بهره‌گیری در راستای منافع ملی را میسر سازد و از این رهگذر موجب توسعه و تعامل بین‌المللی و اقتصادی کشور گردد.

به منظور افزایش اعتبار و تأثیرگذاری بین‌المللی، ایران می‌تواند از راه‌های گوناگونی استفاده کند. این اقدامات شامل برگزاری رویدادهای ورزشی بزرگ و معتبر با حضور بین‌المللی گسترده، همچنین توسعه همکاری با کشورهای دوست‌دار و کاهش وابستگی به کشورهای دارای روابط سیاسی منفی و تحریم‌های بین‌المللی، تقویت حضور بین‌المللی ورزشکاران و مربیان ایرانی در رقابت‌های جهانی، بهبود عملکرد رسانه‌ها در انتقال ارزش‌های فرهنگی و ورزشی به جای تمرکز بر اخبار جذابیت‌بخش و سیاسی، استفاده بهینه از استعدادها و ورزشی برای ارتقای نمونه‌های الگو و الهام‌بخش برای جوانان، حمایت قوی از این نخبگان به عنوان دارایی‌های ملی و ارائه زمینه‌های مناسب برای رشد آنان، آگاهی دادن به مسئولان درباره مسائل ورزشی و سیاسی جهانی و تقویت و توسعه تخصص آنان به منظور استفاده بهینه از شرایط جهانی و منطقه‌ای می‌شود. این اقدامات در نهایت به توسعه ورزش، تقویت روابط داخلی و خارجی، رشد اقتصادی، توسعه هوشمند، ارتقاء

اثرگذاری دستاوردهای ورزشی بر اعتبار و ... دوفصلنامه مدیریت و کارآفرینی در ورزش، ۵ (۱۴۰۳)، ۱۳-۱

فرهنگ، فراهم کردن زیرساخت‌های استاندارد، تقویت وحدت ملی، افزایش شهرت بین‌المللی و ترویج برند کشور در صحنه بین‌المللی کمک می‌کند.

References

۱. Ahmadpour, I., Khabeiri, M., and Rajabi, H. (2016). Modeling the role of sports in the process of national identity formation. *National Studies*, 18(4(72)), 41-58. SID. <https://sid.ir/paper/۵۰۸۷۹۴/fa> (In Persian)
۲. Babaei, M., Simbar, R., Soleimani Kashayeh, S., and Rezaei, M. (۲۰۱۴). The impact of sports diplomacy on soft power in the international system. *Strategic studies of sport and youth*, ۱۴(۲۹), ۰-۰. SID. <https://sid.ir/paper/۵۱۹۳۸۷/fa> (In Persian)
۳. Bakhshi Chenari, A. R., Goodarzi, M., Sajjadi, S. . N., & Jalali Farahani, M. (2019). Solutions for Empowering and Promoting Sport Diplomacy in Foreign Policy of Islamic Republic of Iran. *Communication Management in Sport Media*, 6(3), 15-22. doi: ۱۰.۳۰۴۷۳/۰۰۰.۲۰۱۹.۴۲۹۳۲.۱۲۸۸ (۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰)
۴. Castro, A. S. (۲۰۲۳). “۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰: ۰۰۰ successful hosting of the 2010 FIFA World Cup”. *The Hague Journal of Diplomacy*, ۸(۳-۴), ۱۹۷- ۲۱۰.
۵. Coalter, F. (2010). “The polics of sport for development: Limite focus programmes and broad gauge problems”? *International Review for the Sociology of Sport*, 45(3), 295–۳۱۴.
۶. De San Eugenio, J. Ginesta, X. Xifra, J. (2015). “Peace, sport diplomacy and corporate social responsibility: a case study of football club Barcelona peace tour 2013”. *soccer & society*. DOI: 10.1080/14660970-2015. pp: 1-14
۷. Eltiamina, R., and Mohammadi Azizabadi, M. (۲۰۱۴). The secondary and accelerating role of sports in providing conditions for peace among governments. *Political and International Studies*, ۷(۲۲), ۱۴۹-۱۷۹. SID. <https://sid.ir/paper/۱۷۲۹۴۵/fa> (In Persian)
۸. Houlihan, B., & Green, M (2012). “Comparative elite sport development: systems, structres and public policy, Amsterda”. *Butter wroth hieneman*. 17(9), 1-17
۹. Kobireski, M. M. (2017). “Sport diplomacy of Norway”. *International studies. interdisciplinary and cultural journal*, 20(1), 131-146.
۱۰. Magvayer, J. (۲۰۱۴). “Social Sciences in Sports”. translated by Asieh Namazi, Iran University of Science and Technology Publications.
۱۱. Merkel, U. (2008). “The grand mass gymnastic and artistics and performance arirang: North Korea socialist-realist response to global sport spectacles”. *The international journal of the history of sport*. 12(4), 1247-1258.
۱۲. Min, D., Choi, Y. (۲۰۲۴). “Sport cooperation in divided Korea: an overstated role of sport diplomacy in South Korea”. *Sport in Society*, 22(8), 1382-1395.
۱۳. Pigman, G.A. (2014). “International sport and diplomacy public dimension governments, sporting federation and the global audience”. *Diplomacy & statecraft*. ۲۵(۱), ۹۴-۱۱۴.
۱۴. Poustinchi, Z. and Mohseni Fard, F. (2012) ((Economic sanctions as a tool for forced diplomacy in international policies)) *International Relations Research Quarterly*. 22(6), ۱۳۷-۱۷۱ (۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰)

۱۵. Qaidi. A., Ghafouri. F. and Kargar. Q. (2013) (Evaluation of the role of championship sports on social growth indicators)) *Applied Research in Sports Management* 5(1), 35-47 (In Persian)
۱۶. Rasakh.N and Javadifar.M (2016) (The Role of Sports and the Development of Sports Diplomacy in Advancing Iran's Social, Cultural and Foreign Relations Policies) *Journal of Sports Management* 9(4), 599-804 (In Persian)
۱۷. Shariati Faizabadi, M. and Guderzi, M. (2015). ((Structural modeling of the components of sports diplomacy in the development of international relations of Islamic Iran)) *Journal of new trends in sports management*. 5(16), 104-89 (In Persian)
۱۸. Shariati Faizabadi, M. and Nazimi, M. (2016). (Designing concepts of peaceful culture in the development of international relations) .24(6).188-163 (In Persian)
۱۹. Zare, R., Shariati Feizabadi, M., & Nezhad Fasihi, F. (2024). Content Analysis of Sport Diplomacy Studies in Iran. *cultural- Social studies of Olympic*, 1(1), 23-43.